

Program wychowawczo-profilaktyczny na rok szkolny 2025/2026

Celem powołania Szkoły jest,
by uczniowie zostali wychowani na dobrych, szlachetnych ludzi
umiejących cenić to, co ważne
i znających sens naszych ziemskich zmagają;
by w nieporządek otaczającego nas świata to oni wprowadzali ład
moralny,
nazywając dobro dobrem, a zło złem;
by to oni właśnie na początku trzeciego tysiąclecia wzięli
– w postawie służby i głębokiej wiary –
odpowiedzialność za swoje rodziny, środowiska, Polskę i Kościół.

Prymas Polski Kardynał Józef Glemp

I

Podstawa prawna

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, art. 53, ust.3, art. 72
2. Konwencja o Prawach Dziecka ONZ z 20 listopada 1989 r.
3. Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz.2572, z późn. zm.)
4. Prawo Oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949)
5. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.)
6. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473)
7. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, z późn. zm.)
8. Ustawa o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.)
9. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z późn. zm.)
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dn. 17 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1591)
11. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dn. 29 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493, z 2009 r. Nr 206, poz. 589, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 125, poz. 842, z 2011 r. Nr 149, poz. 887)
12. Rozporządzenie MEN zmieniające rozporządzenie w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół
13. Podstawowe kierunki realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2022/2023
14. Statut Szkoły
15. Szkolny Program Wychowawczo-Profilaktyczny na rok szkolny 2023/2024 i wnioski z jego ewaluacji
16. Dokumenty wewnętrzne szkoły, sprawozdania z badań diagnostycznych, regulaminy i programy.

II

Założenia programu

1. Liceum jest szkołą katolicką, której całokształt działalności opiera się na systemie wartości chrześcijańskich, głoszonych przez Kościół katolicki. Program zatem opiera się na fundamentach teologii katolickiej i katolickiej nauki społecznej.
2. Wychowanie w szkole, w tym poprzez kształcenie, oparte jest na personalistycznej koncepcji człowieka głoszonej przez Kościół katolicki, w szczególności na myśli i nauce św. Jana Pawła II, z uwzględnieniem wzoru osoby Patrona. Człowiek zatem jako osoba, która jest jednością psychiki, duszy i ciała w pełni rozwija się, gdy kierunki jego kształcenia są wszechstronne i uwzględniają przenikanie się wszelkich sfer.
3. Dla spójności Programu na ten rok szkolny z poprzednimi programami obecnymi w historii naszej szkoły, oprócz chcemy planowane działania wychowawcze i profilaktyczne na **4 filarach wychowania**, jakimi są dla nas: **mądrość, męstwo, miłość, modlitwa**.

4. Program skierowany jest do wszystkich uczniów bez względu na wyznawaną wiarę, status ekonomiczny, społeczny czy stan zdrowia.
5. Oddziaływania wychowawczo-profilaktyczne są skierowane nie tylko na uczniów, lecz także na ich rodziców oraz Radę Pedagogiczną.
6. Cała społeczność szkolna realizuje te same treści ujęte programem. Każda klasa będzie miała swoje indywidualne, zaplanowane przez wychowawców wydarzenia i tematy, fundamentem których jest Program. Ważne jest jednak, że wszyscy tworzymy w tej szkole wspólnotę, chcąc wspólnie rozwijać się i dorastać.
7. Program ukierunkowany jest przede wszystkim na profilaktykę pierwszorzędową. Jej założenia opierają się na kształtowaniu i wzmacnianiu pozytywnych wzorców zachowań. Aktywne i bezpieczne spędzanie czasu wolnego oraz pozytywne kontakty interpersonalne - zwłaszcza w gronie rodzinnym - są najbardziej skuteczną metodą zapobiegania ryzykownym zachowaniom młodzieży. Ukształtowanie silnego, odpowiedzialnego, rozważnego w swych zachowaniach ucznia zapewnia większe prawdopodobieństwo osiągnięcia ideału, do którego dążymy, wychowując młodego człowieka.
8. Program częściowo opiera się o fragmenty książki „7 nawyków skutecznego działania” S. Covey’a. Jest nastawiony również na rozwijanie u uczniów cnót chrześcijańskich oraz kompetencji kluczowych. Uwzględnia również kierunki polityki oświatowej dotyczące pracy wychowawczo-profilaktycznej zalecane przez MEiN.

III

Misja szkoły

Najprościej ująć misję naszej szkoły w odpowiedzi na pytanie: „Ku czemu wychowujemy?”. Odpowiedź na nie znajdujemy w historycznym dla nas wydarzeniu i historycznych słowach. Gdy 7 września 1998 r. Prymas Polski Kardynał Józef Glemp uroczyście inaugurował pierwszy rok szkolny w założonym przez siebie Archidiecezjalnym Męskim Liceum Ogólnokształcącym im. ks. Romana Archutowskiego, wobec nauczycieli, uczniów i rodziców wyraził nadzieje, jakie pokłada w naszej Szkole. Celem powołania Szkoły – jak mówił w czasie Mszy inauguracyjnej Ksiądz Prymas – jest, by uczniowie zostali wychowani na dobrych, szlachetnych ludzi umiejących cenić to, co ważne i znających sens naszych ziemskich zmaganiań; by w nieporządek otaczającego nas świata to oni wprowadzali ład moralny, nazywając dobro dobrem, a zło złem; by to oni właśnie na początku trzeciego tysiąclecia wzięli – w postawie służby i głębokiej wiary – odpowiedzialność za swoje rodziny, środowiska, Polskę i Kościół. Taki nurt w wychowaniu i nauczaniu przyświeca nam niezmiennie po dzień dzisiejszy.

IV

Diagnoza sytuacji szkolnej

1. Ważna historia szkoły

Gdy we wrześniu 1998

roku Prymas Polski Kardynał Józef Glemp uroczyście inaugurował pierwszy rok szkolny w założonym przez siebie Archidiecezjalnym Męskim Liceum Ogólnokształcącym im. ks. Romana Archutowskiego, wyraził nadzieję, że chłopcy zostaną tu wychowani na dobrych, szlachetnych ludzi umiejących cenić to, co ważne i znających sens naszych ziemskich zmaganiań, w nieporządek otaczającego nas świata, mówił na Mszy inauguracyjnej, wprowadźcie ład moralny, nazywając

dobro – dobrem, a zło – złem, na początku trzeciego tysiąclecia weźcie, w postawie służby i głębokiej wiary, odpowiedzialność za swoje rodziny, środowiska, Polskę i Kościół.

Przyjęty w Archidiecezjalnym Męskim Liceum Ogólnokształcącym model szkoły męskiej wynikał przede wszystkim z korzyści związanych z jakością kształcenia, dopasowaniem dydaktyki do potrzeb chłopców, aby w atmosferze pracy, skupienia i spokoju mogli rozwijać swoje aktywności w dziedzinach zwykle zdominowanych przez dziewczęta w szkołach koedukacyjnych – kółko poetyckie, teatralne, warsztaty ceramiczne, warsztaty humanistyczne, schola. Środowisko szkoły męskiej niwelowało trudne sytuacje związane z rywalizacją między płciami, oferując zajęcia szczególnie interesujące dla chłopców (bieg powstańczy, dobór lektur na warsztatach humanistycznych odpowiadających rzeczywistym zainteresowaniom chłopców). Środowisko wolne od stereotypów płciowych, konieczności przybierania lansowanych przez media postaw, pozwalało chłopcom dorosnąć, dojrzeć bez konieczności ulegania presji społecznej angażowania się w związki z szybciej dojrzewającymi dziewczętami.

Przez wiele lat szkoła założona przez ks. Prymasa Józefa Glempa starała się wcielać w życie katolickie cele wychowania. Wraz ze zmianami organizacyjnymi w kurii Archidiecezji warszawskiej pojawiły się nowe nurty w oświacie katolickiej proponowane przez jej pasterza. Jednym z nich była i jest próba połączenia nowoczesnego szkolnictwa koedukacyjnego z metodami wychowania opartymi na nauce Kościoła.

Zamiarem szkoły było utworzenie klasy żeńskiej i męskiej na jednym poziomie. Ograniczenia związane z naborem w szkole niepublicznej nie pozwoliły na rozpoczęcie prowadzenia kształcenia zróżnicowanego, nadal jednak klasy męskie i żeńskie w koedukacyjnej szkole są naszym marzeniem. Ma ono swoje uzasadnienie nie tylko w wielowiekowej, przerwanej w powojennej Polsce, tradycji edukacyjnej, ale i badaniach psychologicznych i pedagogicznych. Podkreślają one, szczególnie w dzisiejszym świecie, gdzie zachwianiu ulegają tradycyjne role męskie i kobiece, wagę takiego jednorodnego środowiska dla budowania własnej tożsamości.

Odpowiadając na pragnienie ks. Arcybiskupa Kazimierza Nycza, w roku 2009 stworzyliśmy pierwszą klasę koedukacyjną. Nie sprawdziły się obawy niektórych uczniów i nauczycieli dotyczące np. obniżenia poziomu szkoły. Ówczesne maturzystki, angażując się w działania szkolne, często aktywizując swoich kolegów, udowodniły, że szkoła oparta na prawdziwych relacjach jest w stanie pokonać wiele przeszkód.

W roku 2019 wygasło działające w ramach Zespołu Szkół Katolickich na Bielanach Gimnazjum im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Stąd w przestrzeni szkoły obecni są już tylko licealiści.

2. Obecny obraz sytuacji szkolnej

Szkoła składa się obecnie z 13. Młodzież przybywająca do liceum to absolwenci, którzy ukończyli osiem klas szkoły podstawowej.

Przy szkole działa Internat, a w trakcie nauki w szkole uczniowie osiągają pełnoletniość, stąd kontakt z rodzicami jest bardziej ograniczony niż w szkołach niższych poziomów kształcenia.

Publiczny charakter Liceum sprowadza do nas uczniów nie tylko żywo zaangażowanych w życie Kościoła, ale również osoby niewierzące lub w kryzysie wiary.

Do szkoły przyjmowani są wszyscy uczniowie, którzy otrzymali odpowiednią liczbę punktów w procedurze rekrutacyjnej.

Przybywa z roku na rok uczniów, którzy posiadają opinie poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, co wiąże się z potrzebą większego indywidualizowania oddziaływań wobec nich oraz zatrudniania dodatkowych specjalistów.

W bieżącym roku szkolnym utworzono trzy oddziały klas pierwszych. U przyjętych uczniów niezbędne wydaje się zwrócenie szczególnej uwagi na rysowanie misji szkoły i wizji wychowanka, a także położenie nacisku na wzmożone działania wychowawcze i systematyczne stosowanie się do zasad zawartych w Statucie Szkoły.

Obraz środowiska naszych uczniów zbudowany jest na podstawie analizy ankiet skierowanych do uczniów i rodziców, dokumentów szkolnych, jak również poczynionych obserwacji i wniosków z wielu rozmów i wywiadów. Diagnozując rzeczywistość domową i szkolną uczniów naszej szkoły, w odwołaniu do zaleceń MEiN, Program oparty jest na aktualnej diagnozie czynników ryzyka i czynników chroniących. Czynnikiem ryzyka są indywidualne cechy osobowe, doświadczenia, warunki środowiskowe, które mogą zwiększać prawdopodobieństwo pojawienia się problemów w obszarze zdrowia psychicznego. Czynnikiem chroniącym są te, które zmniejszają szanse wystąpienia zaburzeń i problemów.

Wyniki diagnozy wskazują, że wśród zdecydowanej większości uczniów naszej szkoły czynniki chroniące przeważają nad czynnikami ryzyka zachowań problemowych.

Czynniki chroniące, pozytywnie wpływające na uczniów to: w przeważającej większości wychowanie w pełnych rodzinach, w których panuje wzajemny szacunek i są jasno określone reguły, rodzice deklarują udzielanie wsparcia swoim dzieciom i są zainteresowani szukaniem rozwiązań pojawiających się problemów; wiara i wychowanie patriotyczne, wzajemne relacje w klasie, dobry kontakt ze swoim wychowawcą, pomoc i zaangażowanie nauczycieli, humor, pomoc rówieśnicza, akceptacja siebie i innych, różnorodność w grupie, dialog i podmiotowe podejście do drugiego człowieka.

POZYTYWNE WARTOŚCI

Ważne czynniki chroniące młodzież w drodze ku dorosłości to posiadanie wartości w życiu. Uczniowie przejmują wartości rodziców i w procesie dojrzewania internalizują posiadane wzorce bądź wybierają inne. Uczniowie nadający wierze duże znaczenie w życiu i uczestniczący w regularnych praktykach religijnych, wykazują się mniejszą podatnością na zachowania ryzykowne.

ZAANGAŻOWANIE RODZICÓW

Rodzice jako przewodnicy życiowi są kluczowi dla pomyślnego i zdrowego rozwoju dzieci. Ich zaangażowanie w wychowanie i sprawy szkolne dziecka, wspieranie pozytywnych relacji z rodzeństwem, dobre relacje między samymi rodzicami, to bardzo ważne czynniki profilaktyki zachowań ryzykownych. Diagnoza sytuacji naszej szkoły wykazuje, że rodzice uczniów są obecni w życiu swoich dzieci, podejmują z nimi rozmowy na ważne tematy, darzą swoje dzieci zaufaniem.

WSPÓLNIE SPĘDZANY CZAS

Rolą rodziców i nauczycieli jest pokazanie uczniom poprzez modelowanie, atrakcyjnych sposobów spędzania czasu wolnego, w oderwaniu od przestrzeni internetu i używek, z wykorzystaniem aktywności fizycznej i w odwołaniu do postaw prozdrowotnych. Działania takie chronią przed podejmowaniem eksperymentów z używkami.

WSPARCIE ZE STRONY BLISKICH

Istotnym dla uczniów czynnikiem jest poczucie, że zostali wysłuchani, zwłaszcza przez osoby bliskie. W okresie dojrzewania rozmowy z młodzieżą mogą stawać się trudniejsze, jednak ich

wartość wcale nie ulega zmniejszeniu. Wskazuje to ogromną potrzebę nieustannego rozwijania kompetencji komunikacyjnych z dojrzewającym dzieckiem.

DOBRE RELACJE I WZAJEMNY SZACUNEK

Relacje są przestrzenią do zaspokajania potrzeb i utrzymywania kontaktu opartego na wzajemnej trosce, szacunku, co pozwala na rozwijanie adekwatnej samooceny, autonomii, umiejętności społecznych. Uczniowie otoczeni właściwymi relacjami ze strony najbliższych: rodziców, rodzeństwa, uczą się budowania trwałych i wartościowych relacji z rówieśnikami. Jest to ważny czynnik profilaktyki w kryzysach psychicznych. W społeczności naszej szkoły rodzice zapewniają w większości swoim dzieciom wsparcie emocjonalne, są dostępni w razie potrzeby

JASNE GRANICE

Uczniowie w okresie kształtowania własnej tożsamości, nadal potrzebują dużo wsparcia ze strony rodziców. Ogromne znaczenie mają dla nich jasne, stabilne i bezpieczne granice, zarówno w środowisku szkolnym jak i domowym. Uczą się dzięki temu przewidywalności zdarzeń, odpowiedzialności i przyjmowania konsekwencji.

Czynniki ryzyka: rozpad rodziny (m.in. rozwód, brak czynnego udziału w życiu rodzinnym poszczególnych członków), uzależnienia (w szczególności cyfrowe oraz od e-papierosów), przemoc rówieśnicza (w szczególności w przestrzeni wirtualnej, tzw. hejt, wyzywanie, nękanie), stres uczniowski oraz rodzicielski (wypalenie, przeciążenie rodzicielskie), brak poczucia pewności siebie i lęk przed przyszłością, ciągle zbyt mała świadomość zagrożeń czyhających w internecie, niewystarczająca świadomość konsekwencji prawnych swoich czynów, brak akceptacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (w szczególności uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego), nasilające się problemy natury psychicznej, problemy z braniem odpowiedzialności za wspólne dobro, przeciążenie, niewystarczająca integracja grupy, sztuczna inteligencja.

KONFLIKTY, CZĘSTE KLÓTNIE

Konflikty wpisane są w okres dojrzewania uczniów. Pojawiający się wówczas kryzys tożsamości pozwala młodemu człowiekowi dokonywać ważnych wyborów życiowych. Dominująca potrzeba wolności, niezależności połączone z silnym krytycyzmem wobec tego, co było dotychczas i poszukiwanie własnego powołania życiowego przyczyniają się do zwiększania ilości konfliktów, zwłaszcza w środowisku szkolnym. Nieumiejętne rozwiązywanie konfliktów, często połączone z agresją, zarówno w środowisku domowym, jak i szkolnym, negatywnie wpływają na ucznia, zwiększając napięcie, lęk, ucząc postaw ukierunkowanych na przetrwanie, nie zaś na rozwój.

NADMIERNA ILOŚĆ CZASU SPĘDZONEGO PRZED EKRANEM

Dzisiejsze tempo życia sprawia, że żyjemy w ciągłym biegu. Bombardowani z każdej strony nowymi bodźcami często rezygnujemy z rzeczy wartościowych. Kontakt z bliskimi zastępując relacjami w świecie wirtualnym. Czas pandemii COVID-19 tylko pogłębił trudności tego obszaru, kiedy niemal każda przestrzeń życia była zastępowana przez świat cyfrowy. Młodzi ludzie coraz częściej prowadzą życie głównie w przestrzeni Internetu, skąd czerpią wiedzę o świecie, znajdują odpowiedzi na ważne pytania, wzorują się na autorytetach, budują relacje. Rodzice często nie wiedzą jakie strony ich dzieci odwiedzają w przestrzeni Internetu.

BRAK WSPARCIA ZE STRONY BLISKICH

Efektom szybkich zmian cywilizacyjnych i tempa życia jest nieustanny brak czasu. Żyjąc w ciągłym biegu, potrzeba uruchomienia wielu własnych kompetencji, aby wzmacniać relacje z bliskimi osobami. Do tego potrzeba czasu i umiejętności, czego często brakuje uczniom. Brak możliwości

spędzania czasu z bliskimi osłabia relacje, prowadząc często do poczucia niezrozumienia i osamotnienia.

STRES I OBNIŻONE POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI

Uczniowie nie mają wiedzy na temat sposobów radzenia sobie ze stresem, napięciem. Nie potrafią poradzić sobie z problemami dnia codziennego i nie wnoszą wniosków z przeżywanych doświadczeń. Przeżywają różnego rodzaju trudności, zarówno w środowisku domowym, rówieśniczym jak i w zakresie nauki. Często nie wierzą w siebie a ich poczucie własnej wartości jest znacznie obniżone. Depresję kliniczną diagnozuje się obecnie u 20 % nastolatków, co pokazuje jak ważnym obszarem jest profilaktyka kryzysów psychicznych.

BRAK ZAANGAŻOWANIA

Uczniowie nie mają umiejętności, a często i chęci współpracy między sobą. Tendencja ta wydaje się nasilać. Z roku na rok jest coraz trudniej wypracować w uczniach nawyk np. zatroszczenia się o chorego kolegę, przekazania mu dodatkowych zadań czy dostępnych tylko w kserokopii materiałów. Wielu uczniów nie jest zaangażowanych w życie swojej klasy, szkoły czy środowiska lokalnego.

NIEDOJRZAŁOŚĆ

Uczniowie – a jest to może także pochodna dominacji komputerów nad lekturą - chcieliby większość swoich problemów naukowych rozwiązać „za naciśnięciem jednego klawisza”. Coraz częstsze są przypadki uzależnienia od komputera, coraz rzadsze od ambitnej książki. Tatrzańska Orla Perć, dosłownie i w przenośni, ma coraz mniejsze szanse wobec zakopiańskich Krupówek. Problemem są tu głównie: brak systematycznego przygotowania do lekcji i sprawdzianów, nie odrabianie prac domowych, ściąganie.

3. Diagnoza obszarów problemowych

Problemy uczniów, które ujawniają się w szkole lub tam powstają są wynikiem:

- braku konsekwencji- rodzice, chcąc jak najlepiej dla swoich dzieci, kierując się troską, często odbierają im możliwość uczenia się na własnych błędach i przyjmowania odpowiedzialności za swoje działania. Uczniowie nie widząc konsekwencji swoich działań, często działają nierozważnie i roszczeniowo.
- kultu sukcesu, prezentowanego przez współczesną kulturę, który organizuje coraz wyraźniej wyobraźnię młodych ludzi wokół mitu sukcesu, siły, sławy. Atrakcyjny dla części uczniów rozlewa się niejako na pozostałych poprzez pogardę dla słabości innych (ostatecznie prowadząc do pogardy słabymi), a przy odkryciu słabości w sobie - do pogardy sobą i do rozpacz, czy wręcz depresji. „Słabi”, bezdomni, chorzy, żebracy, niepełnosprawni są praktycznie nieobecni w świadomości nastolatka, o ile nie mają w sobie czegokolwiek atrakcyjnego. Skrucha (niekoniecznie w rozumieniu religijnym) nie jest traktowana jako cenny element życia osobowego i wspólnotowego, ale raczej jako objaw słabości, zapowiedź nadciągającej porażki. Problemem tu staje się przemoc rówieśnicza i różnego rodzaju wymuszenia, a także brak szacunku do nauczyciela i rówieśników.
- negatywnych przemian zachodzących w naszym społeczeństwie i naszej kulturze (relatywizacja norm i wartości, promocja konsumpcjonizmu, brak szacunku dla godności ludzkiej, hałas informacyjny i ogromna ilość otaczających bodźców, przemożny wpływ mediów masowych na kształtowanie się opinii społecznych, brak pozytywnych wzorców);
- niekorzystnej sytuacji domowej lub braku odpowiednich wzorców wychowawczych;
- poczucia anonimowości;

- trudności w określeniu własnej tożsamości, potrzeb, emocji, celów życiowych i własnych granic – co często przejawia się w nietypowych zachowaniach, próbie zaistnienia w środowisku poprzez oryginalny wygląd, itp.;
- braku umiejętności radzenia sobie ze stresem, konfliktami, samotnością, a przy tym braku umiejętności nawiązywania pozytywnych relacji rówieśniczych;
- źle zorganizowanego czasu wolnego, co często kończy się ryzykiem uzależnienia się od telefonu, komputera lub używek;
- złego wpływu grup rówieśniczych;
- kryzysu autorytetów.
- braku samodzielności; uczniowie klas licealnych wolą przepisać, skopiować, nawet dopuścić się plagiatu, aby szybciej zakończyć obowiązki i oddać się bardziej dla nich pożądanym czynnościom.
- braku akceptacji siebie i innych, co powiązane jest ściśle z treściami, które obecnie zalewają młodych ludzi w Internecie. Świat idealnych osób pokazujących kilka sekund ze swojego życia w mediach społecznościach, kreuje zakrzywiony obraz rzeczywistości, sprzyja ocenie i porównywaniu siebie nawzajem.
- normalizacji hejtu w społeczeństwie

4. Przyświecająca perspektywa

Problemy wychowawcze pojawiają się i są typowym zjawiskiem w procesie wychowania, szczególnie jeśli chodzi o okres dojrzewania, w którym są nasi uczniowie. Dlatego powinny być traktowane bardziej jako wyzwanie do nawiązania głębszej więzi z uczniem, a przez to dopiero jako narzędzie do korekty różnych niekorzystnych nawyków i zachowań ucznia.

V

Cele programu

1. Cele długofalowe:

a) Respektowanie przez ucznia zasad współżycia społecznego i norm etycznych a w szczególności:

- wywiązywania się z obowiązków ucznia;
- postępowania zgodnego z dobrem społeczności szkolnej;
- postępowania zgodnego z dobrem bliźnich; okazywania szacunku innym osobom;
- postępowania adekwatnego do obowiązujących praw, regulaminów i odnoszenia się do nich z należyтым szacunkiem;
- dbałości o honor i tradycję szkoły;
- dbałości o piękno mowy ojczystej;
- dbałości o bezpieczeństwo i zdrowie własne oraz innych osób, a także klimat i ochronę środowiska;
- godne, kulturalne zachowanie się w szkole i poza nią.

b) Kształtowanie postaw i wartości takich, jak:

- miłość,
- męstwo,
- mądrość,
- modlitwa,
- sakramenty,

- odpowiedzialność,
- praca nad sobą,
- szacunek,
- dobre relacje,
- odpoczynek,
- rozwój zainteresowań,
- uczciwość,
- pracowitość,
- empatia,
- patriotyzm,
- aktywność fizyczna.

c) Dbanie o świadomy dla ucznia i wszechstronny jego rozwój, poprzez:

- budowanie świadomości własnych granic ucznia;
- wzmacnianie poczucia własnej wartości ucznia;
- uczenie określania i realizowania swoich potrzeb;
- kształtowanie tożsamości osobistej i społecznej;
- umożliwienie realizowania i rozwijania pasji, zdolności, umiejętności ucznia, jego kreatywności, przedsiębiorczości oraz odnajdywania się w nowoczesnym świecie na rynku zawodowym.

2. Cele bieżące:

- integracja uczniów ze społecznością szkolną, ze zwróceniem szczególnej uwagi na budowanie relacji w klasie;
- dostarczenie rzetelnej wiedzy i praktyczne ćwiczenie umiejętności takich jak: empatia, współczucie, rozwiązywanie konfliktów, asertywność, tolerancja, szacunek do osób i rzeczy, uczciwość, pracowitość, dzielność, odpowiedzialność cywilna, pierwsza pomoc;
- wspieranie ucznia i jego rodziny w sytuacji kryzysu spowodowanego m.in. okresem po epidemicznym czy sytuacją polityczną na świecie (a zwłaszcza za wschodnią granicą); wspieranie zdrowia psychicznego uczniów;
- rozwijanie samodzielności i odpowiedzialności za własne działania;
- kształtowanie postaw patriotycznych;
- rozwijanie czytelnictwa wśród uczniów;
- rozwijanie umiejętności efektywnego uczenia się;
- wprowadzanie młodzieży w nawyk zdrowego odżywiania i stylu życia wolnego od używek i uzależnień;
- rozwijanie poczucia odpowiedzialności za siebie i innych;
- kształtowanie nawyków skutecznego osiągania celów;
- kształtowanie umiejętności nawiązywania poprawnych relacji społecznych i rozwiązywania konfliktów;
- poruszanie istotnych problemów społecznych – np. zdrowotnych, prawnych, finansowych, klimatycznych czy dotyczących ochrony środowiska.
- reagowania na krzywdę drugiego człowieka (hejt, znęcanie, nękanie, dokuczanie)

VI

Wizerunek ucznia – cztery wymiary wychowanka, którego chcemy ukształtować

MĄDROŚĆ: poznaj i (na ile to możliwe) kształtuj świat

Mamy silne przekonanie, że polska szkoła zabrnęła w ślepy zaułek wiedzy encyklopedycznej. Istotne jest przeniesienie akcentu na kształcenie umiejętności. Absolwent naszej szkoły powinien umieć syntetyzować wiedzę, porównywać i systematyzować treści, być twórczy i samodzielny w myśleniu; a ponadto gotowy do dorosłego życia. Szkoła, jeśli chce, aby formacja młodzieży była głęboka i trwała, musi podjąć się (we współpracy z rodzicami) EDUKACJI ŻYCIOWEJ uczniów, w przeciwnym razie to mass media, grupy rówieśnicze poza szkołą, a także rozmaite subkultury będą organizowały wyobraźnię uczniów, będą uczyły ich dokonywania wyborów i hierarchizowania wartości. Aby szkoła mogła podjąć się tego ambitnego zadania, jej oferta programowa musi ulec poszerzeniu tak, aby to w środowisku szkolnym uczeń mógł rozwijać swoje pasje, spędzać czas wolny, przyjaźnić się. Temu właśnie służy oferta zajęć pozalekcyjnych. Zasadą, której chcemy przestrzegać jest to, by uczeń miał wpływ na ofertę edukacyjną szkoły. Wiele zajęć pozalekcyjnych jest prowadzonych na prośbę i zgodnie z sugestią samych uczniów, którzy także w szkole chcą rozwijać swoje pozaszkolne pasje.

Jednym ze źródeł mądrości jest historia i kultura narodowa. Chcemy, aby nasi uczniowie znali historię i polską tożsamość. Chcemy, aby byli dumni ze swej polskości i aby czuli się za Polskę odpowiedzialni. Zadanie KSZTAŁTOWANIA POSTAW PATRIOTYCZNYCH nie jest łatwe w dobie, gdy młodzież zachłystuje się europejskim konsumpcjonizmem. W kształtowaniu postaw patriotycznych bardzo pomagają nam świadkowie – zapraszani goście, filmy prezentujące bohaterów, wyjścia do miejsc upamiętniających ważne wydarzenia z historii i czyny konkretnych ludzi. Równoległe do nurtu refleksji historycznej staramy się pokazać naszym uczniom, że niezbędnym we współczesności wyrazem troski o dobro wspólne – Polskę jest także solidna nauka i praca, aktywność samorządowa i wywiązywanie się z obowiązków obywatelskich (takich jak przestrzeganie prawa czy płacenie podatków).

MĘSTWO - poznaj i wytrwale zmieniaj siebie

Wszystko co jest cenne w życiu, musi kosztować. Chcąc wychowywać naszych uczniów ku prawdzie i dobru, musimy uczyć ich płacić cenę wysiłku, potu. Aby kierować się prawdą i zdobywać wielkie dobro, młody człowiek będzie musiał czasami opierać się presji z zewnątrz, przełamywać swój egoizm, czy zrezygnować z mniejszego dobra. Musi więc być mężny, czyli wytrwale dążyć do celu i nie cofać się przed zagrażającym złem ani trudnościami, z jakimi połączone jest nieraz zdobycie dobra.

SPORT jest zazwyczaj traktowany jedynie jako sposób dbania o kondycję i sprawność fizyczną uczniów. Może być jednak także narzędziem wyrabiania w uczniach wytrwałości, hartu ducha. To właśnie w czasie rozgrywek sportowych można wpajać uczniom, że wygrywając, należy szanować pokonanych, że nie wolno łamać reguł gry. Podobną rolę mogą i powinny odgrywać wycieczki szkolne, obozy wakacyjne itp.

DZIAŁALNOŚĆ SAMORZĄDOWA przy przychylności dyrekcji i odpowiednim prowadzeniu przez opiekuna też może służyć formacji uczniów. Wzięcie przez ucznia na siebie odpowiedzialności nawet za drobny wycinek życia szkoły jest bezcenne. Trzeba mu w tym towarzyszyć, zachęcać go, chwalić, ale jeśli lekceważy to, czego się podjął, nie należy pozwolić, by to ukrył. Częścią formowania w uczniu postawy męstwa jest uczenie go, aby przyznawał się do błędów, zaniedbania czy nieumiejętności radzenia sobie.

Każdy dzień w szkole dostarcza materiału do formacji cnoty męstwa. Istotną, choć w wielu szkołach bagatelizowaną kwestią jest ŚCIAGANIE. Anglicy, Amerykanie i Japończycy uznają ściąganie za czyn bardziej naganny od kradzieży. w naszej szkole traktujemy ściąganie jako

nadużycie zaufania nauczyciela, jako kradzież stopnia i oszustwo kolegów. Dlatego też w podobnych sytuacjach, w przypadku recydywy (być może jako jedni z pierwszych w Polsce) nie wahamy się podejmować zdecydowanych kroków dyscyplinarnych.

MIŁOŚĆ - poznaj innych i kształtuj relacje z nimi

Cnota męstwa może zostać źle zrozumiana, np. jako przyzwolenie na brawurę lub jako pochwała kultu siły. Jeśli jednak męstwo to nieugięta, zawzięta walka o prawdę i dobro, to oznacza ona przecież także wytrwałe zabieganie o dobro innych ludzi. Miłość jako postawa wrażliwości na każdego człowieka, wychylenia ku niemu i gotowości poszukiwania jego dobra doskonale więc współgra z cnotą męstwa. W programie wychowawczo-profilaktycznym szkoły musi być miejsce na kształtowanie w uczniach takiej właśnie postawy miłości.

Każdy dzień w szkole jest najbogatszym materiałem formacyjnym. Bagatelizowanie przez nauczycieli lekceważących POSTAW UCZNIA wobec personelu szkoły i rówieśników, przepychania się w kolejce na stołówce, drwin z mniej zdolnych uczniów, obmowy czy innych przejawów braku szacunku dla innych będzie traktowane przez uczniów jako przyzwolenie na taką postawę. Owocem będzie fasadowość zachowań uczniów.

WOLONTARIAT SZKOLNY ma szansę wychować młodzież na osoby wrażliwe na potrzeby innych, przy świadomości, że nie daję z tego, co mi zbywa, ale z tego co posiadam i czasami z trudem to oddaję – chociażby byłby to mój czas.

MODLITWA - poznaj Boga, daj Mu się przemienić tak, by to On przez ciebie kształtował świat i kochał ludzi

U podstaw każdego programu leży jakaś otwarcie zadeklarowana lub „podskórna” antropologia. W chrześcijańskiej wizji człowieka źródłem prawdy i dobra jest Bóg – kochający i pochylający się w Jezusie Chrystusie nad człowiekiem. Celem wychowania jest więc ostatecznie stworzenie warunków, w których młody człowiek w sposób wolny i świadomy wybierze Jezusa Chrystusa za Mistrza i Pana. O ile na drodze ku mądrości, męstwu i miłości nauczyciel występował przede wszystkim w roli przewodnika ucznia, o tyle na drodze ku modlitwie - dialogowi z osobowym Bogiem - musi (świadom swojej ułomności) czuć się o wiele bardziej towarzyszem ucznia.

Centralne miejsce jakie EUCHARYSTIA powinna mieć w życiu chrześcijanina podkreślamy przeznaczając dla niej centralne miejsce każdym tygodniu pracy szkoły oraz przy okazji przeżywania różnych uroczystości szkolnych, religijnych czy państwowych.

W okresie Adwentu i Wielkiego Postu prowadzone są na terenie szkoły REKOLEKCJE. Urozmaicone w formie, często odbywają się przy współudziale studentów i osób już pracujących, które dają świadectwo swojej wiary, prowadzą dyskusje w podgrupach i wzbogacają oprawę liturgiczną muzyką. W czasie rekolekcji, tak jak i w każdy pierwszy piątek miesiąca, uczniowie mają okazję przystąpić do SAKRAMENTU POJEDNANIA.

FORMACJA DUCHOWA również stanowi ważną część pracy wychowawczo-profilaktycznej szkoły. Wspólna modlitwa w szkole, kazania kapłana, formacja dla rodziców, katecheza, zajęcia pozalekcyjne o tematyce religijnej, wspólne przeżywanie świąt religijnych, to tylko niektóre formy, na drodze których staramy się dbać o rozwój duchowy naszych uczniów, nauczycieli i rodziców.

VII

Strategie i metody działań

1. Strategie informacyjne:

- pogadanka, wykład, dyskusja;
- spotkanie ze specjalistą;
- wykorzystanie tekstów kultury;
- wycieczki tematyczne, lekcje muzealne;
- praca w oparciu o tekst przewodni;
- List (w tym również list do rodziców).

2. Strategie edukacyjne:

- warsztaty psychologiczne, integracyjne;
- dyskusje, debaty, projekty;
- praca w małych grupach, zespołach, parach;
- zajęcia lekcyjne i pozalekcyjne;
- konkursy, olimpiady, turnieje wiedzy.

3. Strategie działań alternatywnych:

- spotkania z zaproszonymi gośćmi, warsztaty;
- uroczystości i tradycje szkolne;
- koła zainteresowań, spotkania hobbystów;
- SKS, turnieje;
- zajęcia pozalekcyjne, kluby, wolontariat, teatr Archutowskiego;
- wycieczki, wyjścia kasowe.

4. Strategie interwencyjne:

- interwencja w środowisku szkolnym ucznia;
- interwencja w sytuacji kryzysu oraz pomoc psychologiczna i pedagogiczna (prowadzone przez specjalistów).

5. Strategia zmian prawa:

- zmiana aktów prawnych, regulaminów, procedur na poziomie szkoły i klasy;
- wprowadzenie Standardów Ochrony Małoletnich.

VIII

Struktura oddziaływań wychowawczo-profilaktycznych

Działania winny być realizowane poprzez przykład własny nauczycieli i ich relacji między sobą. Dlatego:

- Rada Pedagogiczna przeżywa własną formację duchową oraz bierze udział w różnych działaniach doskonalących warsztat nauczyciela;
- Rada Pedagogiczna wraz ze społecznością uczniów bierze udział w życiu religijnym i obchodach różnych wydarzeń patriotycznych;
- zespół wychowawców wraz z dyrektorem placówki i specjalistami systematycznie omawia ważne kwestie wychowawcze szkoły ustala na bieżąco niezbędne działania;
- zespół specjalistów realizuje superwizje w ramach wsparcia dla siebie nawzajem, jak i dla chętnych nauczycieli i liderów spośród uczniów (Samorząd Uczniowski, Klub Wolontariatu, itp.)
- działania będą odbywać się w wymiarze interdyscyplinarnym, aby wzmocnić naturalną współpracę oraz wieloaspektowo kształtować postawy uczniów.

Działania winny być wspierane przez rodziców i najbliższych uczniów. Dlatego:

- wychowawcy będą pozostawać w stałym kontakcie z rodzicami;
- rodzice zostaną na początku roku szkolnego poinformowani o programie;
- pedagog szkolny i psycholog opracują dla chętnych rodziców Program Akademii Rodzica i będą czuwać nad jego realizacją;
- rodzice są zapraszani na uroczystości szkolne;
- w szkole Rodzice mogą korzystać nie tylko ze wsparcia wszystkich pracowników szkoły.

IX

Główne bloki tematyczne i ich znaczenie dla rozwoju ucznia (tematy realizowane z uczniami, w gronie wychowawców i podczas spotkań Akademii Rodzica)

1. Bieżąca praca wychowawcza:

- integracja zespołu;
- przygotowanie wydarzeń, świąt i uroczystości szkolnych;
- omawianie sytuacji wychowawczych, edukacyjnych;
- bieżące tematy zgłaszane przez uczniów, rodziców i nauczycieli.

2. Cztery filary wychowania:

- miłość,
- męstwo,
- mądrość,
- modlitwa.

3. Profilaktyka pierwszorzędowa i kształtowanie umiejętności społecznych:

- samodzielność i zaradność życiowa;
- odpowiedzialność za siebie i innych, umiejętne pomaganie innym;
- wpływ opinii innych na psychikę i rozwój człowieka;
- zdrowie psychiczne;
- trudności z samoakceptacją;
- automotywacja, techniki radzenia sobie ze zniechęceniem i stresem;
- współczesne zagadnienia społeczne (np. aborcja, invitro, czystość przedmałżeńska, orientacja seksualna, zmiany klimatyczne, bezrobocie, migracje);
- rozumienie siebie, własnych uczuć; świadome wyrażanie uczuć – wolność od przemocy;
- pewność siebie, znajomość swoich mocnych stron;
- umiejętność odmawiania; wolność od uzależnień; znajomość mechanizmów uzależnień;
- korzystanie z dóbr techniki, cyberprzestrzeń;
- kultura słowa, wulgaryzmy;
- relacje rówieśnicze – koleżeństwo, sympatia; trudności w nawiązywaniu relacji;
- dbanie o zdrowie i rozwój fizyczny uczniów (zajęcia sportowe pozalekcyjne, turnieje, zawody).

4. Preorientacja zawodowa:

- poznanie siebie, swoich mocnych i słabych stron, zainteresowania;
- określenie swojego temperamentu, kompetencje służące wybraniu odpowiedniej drogi zawodowej;
- Poznanie różnych kierunków studiów, zawodów, zapoznanie z rynkiem pracy.

5. Kompetencje kluczowe

Intensywność zmian niejako wymusza na młodych ludziach umiejętność zaadaptowania się do zmieniających warunków. Doskonałym sposobem dokonania tego jest stałe podnoszenie kompetencji kluczowych. Kompetencje kluczowe to składowe wiedzy, umiejętności i określonych postaw. Wyróżnia się osiem podstawowych kompetencji kluczowych. Tymi kompetencjami są:

- porozumiewanie się w języku ojczystym;
- porozumiewanie się w językach obcych;
- kompetencje matematyczne i przyrodnicze;
- kompetencje informatyczne;
- umiejętność uczenia się;
- kompetencje społeczne i obywatelskie;
- inicjatywność i przedsiębiorczość;
- świadomość i ekspresja kulturalna.

6. Podstawowe kierunki realizacji polityki oświatowej na rok szkolny 2025/2026

1. Kształtowanie myślenia analitycznego poprzez interdyscyplinarne podejście do nauczania przedmiotów przyrodniczych i ścisłych oraz poprzez rozwijanie umiejętności matematycznych w kształceniu ogólnym.
2. Szkoła miejscem edukacji obywatelskiej - kształtowanie postaw patriotycznych, społecznych i obywatelskich, odpowiedzialności za region i ojczyznę, dbałości o bezpieczeństwo własne i innych.
3. Promocja zdrowego trybu życia w szkole - kształtowanie postaw i zachowań prozdrowotnych. Wspieranie aktywności fizycznej uczniów.
4. Profilaktyka przemocy rówieśniczej. Zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży, wsparcie w kryzysach psychicznych.
5. Promowanie higieny cyfrowej i bezpiecznego poruszania się w sieci. Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy informacji dostępnych w Internecie. Poprawne metodycznie wykorzystywanie przez nauczycieli nowoczesnych technologii, w szczególności opartych na sztucznej inteligencji oraz korzystanie z zasobów Zintegrowanej Platformy Edukacyjnej.
6. Promocja kształcenia zawodowego w szkołach podstawowych oraz w środowisku pracodawców. Wzmocnienie roli doradztwa zawodowego.
7. Rozwijanie zainteresowania kulturą i językiem polskim wśród Polonii. Nauczanie języka polskiego w środowiskach polonijnych.
8. Wspieranie aktywności poznawczej i poczucia sprawczości ucznia poprzez promowanie oceniania kształtującego i metod aktywizujących w dydaktyce.

X

Szczegółowy rozkład programu wychowawczo-profilaktycznego

1. Przykładowe metody realizacji:

- metody podające (m.in. wykład informacyjny, pogadanka, opowiadanie, opis, prelekcja, anegdota, odczyt, objaśnienie lub wyjaśnienie);

- metody problemowe (wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, klasyczna metoda problemowa, aktywizujące: metoda przypadków, metoda sytuacyjna, inscenizacja; gry dydaktyczne: symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne; seminarium, dyskusja dydaktyczna: związana z wykładem, wielokrotna, okrągłego stołu, burza mózgów, panelowa, metaplan);
- metody eksponujące (film, sztuka teatralna, ekspozycja, pokaz połączony z przeżyciem);
- metody programowane (z użyciem komputera, z użyciem maszyny dydaktycznej, z użyciem podręcznika programowanego);
- metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia przedmiotowe, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia produkcyjne, metoda projektów, metoda przewodniego tekstu).

2. Przykładowe formy realizacji:

- Akademia Rodzica;
- Teatr Archutowskiego
- projekty;
- inicjatywy samorządowe;
- gry planszowe i terenowe;
- indywidualne rozmowy psychologa i pedagoga szkolnego z uczniami, rodzicami lub nauczycielami;
- ślubowanie klas I;
- pielgrzymka IV klas do Częstochowy;
- dzień/tydzień bez przemocy;
- wyjście na Pawiak;
- „Rodacy bohaterom”;
- rekolekcje Adwentowe i spotkanie Wigilijne;
- studniówka i dyskoteki szkolne;
- Środa Popielcowa i Rekolekcje Wielkopostne;
- wyjazd na Majdanek;
- dzień walki z dyskryminacją osób niepełnosprawnych;
- piknik Rodzinny;
- Dzień Języków Obcych;
- spotkania z zaproszonymi gośćmi;
- wolontariat i akcje charytatywne;
- Gra miejska: „Powstańcze Ślady”;
- Dzień Niepodległości;
- adwentowe dni skupienia;
- wolontariat na Dniach Otwartych dla Kandydatów do Liceum;
- akcje typu: „Wirtualna choinka” itp.;
- Forum Młodzieży Szkół Katolickich;
- warsztaty z p. Przybysz;
- zajęcia ze strażą miejską z odpowiedzialności prawnej;
- warsztaty “ja jako uczeń” dla klas pierwszych;
- lekcje wychowawcze poświęcone tematyce hejtu;
- aktywność w szkolnej scholi, rozwijanie umiejętności muzycznych;
- zajęcia SKS
- wyjazdy i wyjścia integracyjne

3. Realizacja programu:

a) Zagadnienia ogólne do realizacji:

Zagadnienia	Treść
Samorządność uczniowska	Kształtowanie postaw prospołecznych. Wdrażanie młodzieży w odpowiedzialność, pracowitość i samodzielność.
Współpraca z Uniwersytetem Kard. St. Wyszyńskiego	Rozwijanie zainteresowań i zdolności uczniów. Wdrażanie w samodzielność. Ćwiczenie w cnotcie mądrości i pracowitości.
Zajęcia pozalekcyjne	Rozwijanie zainteresowań i zdolności uczniów.
Zajęcia specjalistyczne (korekcyjno-kompensacyjne, psychologiczne, itp.)	Wyrównywanie szans edukacyjnych. Kształtowanie i rozwijanie umiejętności i postaw istotnych dla uczniów posiadających różnego typu opinie, zaświadczenia lekarskie i orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Wdrażanie w pracowitość, odpowiedzialność i samodzielność. Kształtowanie postaw prospołecznych.
PO-MOC	Profilaktyka zdrowia psychicznego i uzależnień. Praca z uczuciami. Kształtowanie umiejętności interpersonalnych, komunikacyjnych. Mediacje rówieśnicze. Podnoszenie kompetencji społecznych i wychowawczych.
Preorientacja zawodowa	Wdrażanie w odpowiedzialność za własne wybory. Poznanie siebie – swoich mocnych i słabych stron.
Biblioteka mój port	Kształtowanie postaw pro czytelniczych. Stwarzanie dla uczniów potrzebujących wyciszenia spokojnego miejsca do odpoczynku i uspokojenia emocji. Umożliwianie potrzebującym uczniom zaliczania sprawdzianów w atmosferze ciszy i spokoju. Zachęcanie do pracowitości. Wdrażanie do pracy w ciszy.
Wydarzenia, projekty, programy i uroczystości szkolne	Kształtowanie postaw religijnych, prospołecznych, patriotycznych. Kształtowanie kompetencji kluczowych poprzez zaangażowanie w różne projekty. Wzmacnianie m. in. cnoty mądrości, szacunku, męstwa, odpowiedzialności, pracowitości. Kształtowanie umiejętności skutecznego działania poprzez budowanie odpowiednich nawyków (np. wg 7 nawyków skutecznego działania Covey'a).

b) Zagadnienia dla konkretnych klas:

Klasy I – Filar I: MIŁOŚĆ

Miesiąc realizacji	Zagadnienie	Propozycje treści
wrzesień	Początek...	Zasady zachowania w klasie, regulaminy i procedury szkolne, wybór samorządu klasowego. Poznajemy szkołę i siebie nawzajem.
październik	Akcja "Integracja".	Integracja klasy, budowanie zespołu klasowego, przygotowanie do ślubowania.
listopad	Rytuał, obrzęd.	Funkcje społeczne grup. Rola obrzędu i rytuału.
grudzień	Droga czy horyzont?	Wrażliwość na drugiego, empatia, działania charytatywne, wdzięczność.
styczeń	Kim jestem?	Role społeczne - kim jestem w świecie. Zmiany ról społecznych w ujęciu kulturowym.
luty	Życiowa matematyka.	Podsumowanie semestru, budowanie priorytetów, wyznaczanie celów-co pomaga, co przeszkadza?
marzec	Miłość nie może być ślepa - mów, zrozum, działaj.	Rozumienie pojęcia miłość. Języki miłości. Komunikacja w relacji.
kwiecień	W samotności	Samotność jako wartość. Co mogę czerpać z samotności? Cisza kontra hałas społeczeństwa informacyjnego.
maj	I w relacji	Bycie w relacji. Bliskość z drugim człowiekiem. Co mi to daje? Co mogę dać innym? Szacunek do własnych i cudzych granic.
czerwiec	...i koniec.	Integracja. Podsumowanie.

Klasy II - Filar II: Mądrość

Miesiąc realizacji	Zagadnienie	Propozycje treści
wrzesień	Początek...	Zasady zachowania w klasie, regulaminy i procedury szkolne, wybór samorządu klasowego.
październik	Mądrze wybrać wzorzec.	Nie jesteśmy sami w budowaniu siebie. Rozwijając się możemy kierować się doświadczeniami, zasadami, postawami innych. Namysł nad wartościami własnymi vs wartości innych. Próba definicji mądrości.
listopad	Cywilizacja.	Definiowanie pojęcia. Cywilizacja jako proces. Wizje przyszłości.
grudzień	Religia jako doświadczenie cywilizacyjne?	Pojęcie religijności. Rytuał jako czynnik budujący wiarę i społeczność. Komercjalizacja Świąt i ich zawłaszczanie przez społeczności areligijne. Duchowy wymiar Bożego Narodzenia.
styczeń	Wolność jako kategoria nadrzędna?	Próba definicji wolności. Zniewolenie osobiste i systemowe. Podporządkowanie zasadom, regułom a chaos i bezprawie.
luty	Prawda.	“Święto prawda, tys prowda i gówno prowda” - czyli od sumienia, przez cudze perspektywy do kłamstw i fake newsów.
marzec	Błędy.	Prawo do popełniania błędów, a nie do trwania w błędzie. Własna refleksja nad błędem. Konstruktywne podejście do błędów: błąd to nie porażka a element rozwoju.
kwiecień	Wyrzucać czy naprawiać?	Teoria globalnej wioski. Konsumpcjonizm w świecie materialnym i relacji. Postawy proekologiczne. Fair Trade. Odpowiedzialność za moje relacje i świat, w którym żyję.
maj	Kreatywność.	Łamanie schematów i konwencji. Niebanalne podejście do świata rzeczy i relacji.
czerwiec	...i koniec.	Integracja. Podsumowanie.

Klasy III - Filar III: Męstwo

Miesiąc realizacji	Zagadnienie	Propozycje treści
wrzesień	Początek...	Zasady zachowania w klasie, regulaminy i procedury szkolne, wybór samorządu klasowego.
październik	Męstwo to nie brawura - zdefiniowanie cnoty.	Odwaga indywidualna, cywilna, społeczna. Odwaga a brawura. Męstwo a męskość.
listopad	Cena wygranej - jak radzić sobie z sukcesami i porażkami?	Wygrana - przegrana. Kategorie sukcesu. Koszty i zyski - bilans osiągnięć.
grudzień	Dlaczego warto zamykać?	Przeszłość i przyszłość. Zamykanie etapów życiowych. Kryzys jako element rozwoju.
styczeń	Sprawiedliwość.	"Sąd sądem, ale sprawiedliwość musi być po naszej stronie". Różne poczucia sprawiedliwości. Sprawiedliwie nie znaczy po równo. Komunizm. Utopia równości. Nierówność a różnorodność.
luty	Tolerancja.	Tolerancja a akceptacja. Perspektywa współczesnej tolerancji i równości. Budowanie równości przez pogłębianie różnorodności.
marzec	Inność.	Inność prowadząca ku indywidualności. Autonomia i tożsamość jednostki. Konstruowanie siebie - źródła, zasady, cel.
kwiecień	Odpowiedzialność za innych i siebie.	Nie jestem samotną wyspą... Społeczny aspekt budowania własnej tożsamości. Respektowanie granic własnych i innych. Zasady w służbie ochrony siebie i swoich granic.
maj	Świadomość „ja”.	Kim jestem? Kim chciałbym być? Dlaczego nie jestem tym, kim chciałbym być? Co muszę zrobić, aby być tym, kim chciałbym być? Kim Ty jesteś dla mnie? Znajomość siebie prowadzi ku możliwości poznania drugiego człowieka.

czerwiec	... i koniec.	Integracja. Podsumowanie
----------	---------------	--------------------------

Klasy IV - Filar IV: Modlitwa

Miesiąc realizacji	Zagadnienie	Propozycje treści
wrzesień	Początek końca...	Zasady zachowania w klasie, regulaminy i procedury szkolne, wybór samorządu klasowego. Przedsiębiorczość, aktywność i spory, jak zorganizować pierwszy bal.
październik	W którą stronę iść?	Wybory, decyzje, plany, kierunki studiów, szkoły policealne, kursy, czyli możliwości po liceum, po maturze. Narzędzia i procedury rekrutacyjne. Nauka poza miejscem zamieszkania i uczelnie zagraniczne.
listopad	W kraju i na świecie...	Patriotyzm - wartość czy slogan. Emigracja naukowa, światopoglądowa i finansowa, co mnie ciągnie poza kraj ojczysty? Polak, Europejczyk, Kosmopolita.
grudzień	Oprócz materii duch - rola potrzeby metafizycznej w życiu człowieka.	Religie i filozofie współczesnego świata. Wartości duchowe i materialne. Potrzeba pozamaterialnego punktu odniesienia. Element metafizyczny jako odczynnik świata materialnego.
styczeń	Rozum czy serce?	Funkcja sumienia. Czym kierować się w życiu? Co zrobi rozum, jeśli serce odrzuca?
luty	Proszę, dziękuję, chwałę - Bóg i człowiek.	Stworzenie człowieka na wzór i podobieństwo Boga. Relacja Bóg - człowiek. Relacja człowiek - człowiek. Czy umiem i chcę prosić, dziękować, chwalić? Problemy i wyzwania w tym zakresie. Umiejętne chwalenie - siebie i innych.
marzec	Cel i dobro.	Moralność - definicja, wyznaczniki, kryteria, komponenty. Moralność a niemoralność. Co czyni nasze myśli, decyzje i czyny niemoralnymi?

kwiecień	... i koniec końców.	Podsumowanie
----------	----------------------	--------------

XI

Efekty oddziaływań wychowawczo-profilaktycznych

1. Uczeń zna i stara się respektować zasady współżycia społecznego i normy etyczne – w szczególności w zakresie:

- wywiązywania się z obowiązków ucznia;
- postępowania zgodnego z dobrem społeczności szkolnej;
- postępowania zgodnego z dobrem bliźnich; okazywania szacunku innym osobom;
- postępowania adekwatnego do obowiązujących praw, regulaminów i odnoszenia się do nich z należyтым szacunkiem;
- dbałości o honor i tradycję szkoły;
- dbałości o piękno mowy ojczystej;
- dbałości o bezpieczeństwo i zdrowie własne oraz innych osób, a także klimat i ochronę środowiska;
- godnego, kulturalnego zachowania się w szkole i poza nią.

2. Uczeń zna następujące wartości, rozumie ich znaczenie dla życia społecznego i stara się postępować zgodnie z nimi:

- miłość,
- męstwo,
- mądrość,
- modlitwa,
- sakramenty,
- odpowiedzialność,
- praca nad sobą,
- szacunek,
- dobre relacje,
- odpoczynek,
- rozwój zainteresowań,
- uczciwość,
- pracowitość,
- empatia,
- patriotyzm.

3. Uczeń rozwija się wszechstronnie poprzez:

- budowanie świadomości własnych granic ucznia;
- uczenie ucznia określania i realizowania swoich potrzeb;
- kształtowanie tożsamości osobistej i społecznej;
- umożliwienie realizowania i rozwijania pasji, zdolności, umiejętności ucznia, jego kreatywności, przedsiębiorczości oraz odnajdywania się w nowoczesnym świecie na rynku zawodowym.

XII

Ewaluacja programu

Wdrożony w szkole szkolny program winien zostać poddany działaniom oceniającym jego skuteczność. Ewaluacja założonych celów jest jednak w tym przypadku niełatwa, ponieważ trudno zmierzyć i określić kryteria, które by oszacowały stopień osiągnięcia danych celów. z tego powodu ewaluacja będzie skoncentrowana na procesie realizacji działań. Ten rodzaj ewaluacji ma za zadanie wyjaśnić, w jaki sposób Program osiąga swoje cele. w poniższej tabeli są przedstawione poszczególne elementy ewaluacji Programu.

Elementy ewaluacji	Zadania ewaluacyjne	Źródło informacji ewaluacyjnych
Główny realizator ewaluacji	Zbiera informacje ewaluacyjne od uczniów, nauczycieli, wychowawców i dyrekcji	Odpowiedzialny za Program
Główny odbiorca ewaluacji	Dyrektor szkoły zbiera informacje opracowane i podejmuje decyzje wiążące związane z planowaniem pracy wychowawczo-profilaktycznej na kolejny rok szkolny	-
Wskaźniki ewaluacyjne	<ul style="list-style-type: none">• Wiedza – przyrost wiedzy u uczniów, nauczycieli i rodziców na temat zagadnień związanych z profilaktyką• Przekonania – zmiana przekonań u uczniów na bardziej wartościowe, pożądane społecznie. Bardziej wyraziste poczucie tożsamości u uczniów.• Relacje międzyludzkie – wzrastająca integracja między uczniami i uczeń-nauczyciel	<ul style="list-style-type: none">• Obserwacje nauczycieli, a w szczególności wychowawców oraz wnioski z pogadarek podczas godzin wychowawczych.• Arkusz realizacji Programu prowadzony przez wychowawców – załącznik1.• Ilość interwencji na terenie szkoły

	<ul style="list-style-type: none"> • Kompetencje społeczne – zwiększona inicjatywa oddolna, podejmowanie wolontariatu przez uczniów, ponoszenie odpowiedzialności za kolegów • Zmniejszenie ilości zachowań szkodliwych • Pozytywne opinie uczestników na temat szkolnego programu profilaktycznego • Lepsza współpraca z rodzicami - bardziej regularna obecność i większa aktywność rodziców na wywiadówkach, częstsze kontakty z rodzicami 	<ul style="list-style-type: none"> • Ankieta przeprowadzona pod koniec roku szkolnego • Informacje zwrotne otrzymywane od uczniów podczas zajęć • Nauczyciele, wychowawcy, dyrekcja
Analiza i interpretacja informacji ewaluacyjnych	Przeprowadzana na bieżąco przez odpowiedzialnego za Program	-
Porównanie wyników z planowanymi celami wychowawczymi i profilaktycznymi	Przeprowadzane na bieżąco przez odpowiedzialnego za Program	-
Wykorzystanie wyników ewaluacji do modyfikacji szkolnego programu profilaktycznego	Następuje pod koniec roku szkolnego podczas rozpisywania Programu na kolejny rok szkolny.	-

Załączniki:

1. Analiza wyników badań - ankiet o czynnikach chroniących oraz czynnikach chroniących, ewaluacji pracy szkoły, sprawozdań wychowawców;
2. Plan akademii rodzica

Opracował zespół w składzie:

1. Łukasz Chojnowski – wicedyrektor szkoły;
2. Sylwia Diłanian - pedagog szkolna;
3. Sylwia Kulawczuk – psycholog szkolny

Aktualizacja programu:

Anna Sumiła – psycholog szkolna;
Magdalena Miodek - pedagog specjalny

Warszawa, wrzesień 2024 r.

Warszawa, wrzesień 2026 r.

Załącznik 1.

Tematy godzin wychowawczych proponowanych przez nauczycieli:

- Przemoc psychiczna i hejt,
- Kultura osobista w codziennym funkcjonowaniu w szkole,
- Techniki efektywnego uczenia się,
- 7 nawyków skutecznego działania wg Coveya,
- Dobrostan – jak budować odporność psychiczną?
- Higiena cyfrowa,
- Empatia,
- Aktywność fizyczna,
- Spotkania z inspirującymi ludźmi, preorientacja zawodowa,
- Godziny wychowawcze prowadzone przez uczniów, związane z ich pasjami i autoprezentacją,
- Ocenianie innych,
- Odżywianie,

- Oswajanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole

Załącznik 2.

Akademia Rodzica 2025/2026 r.

Data	Kto prowadzi?	Temat
wrzesień		
3.09.25	Sylwia Diłanian, Aleksandra Ziątek, Anna Sumiła	Spotkanie z rodzicami klas 1 w sprawie katolickości Szkoły, organizacji edukacji zdrowotnej i pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
18.09.25	Aleksandra Ziątek	Spotkanie z rodzicami uczniów klas 2-3 online w sprawie organizacji edukacji zdrowotnej.
24.09.25	Łukasz Chojnowski	Spotkanie z rodzicami uczniów klas 4 w sprawie procedur maturalnych.

październik 22.10.25	Prof. Monika Przybysz	Jak nie przeskrolować życia? Wykład dla rodziców.
listopad 5.11.25	Anna Matak	Techniki uczenia się – jak pomóc nastolatkom w przyswajaniu wiedzy?
grudzień 10.12.25	Ks. Kamil Falkowski, Aleksandra Ziątek, Anna Sumiła	Skupienie adwentowe „Wszystkie swoje troski przerzućcie na niego, gdyż Jemu zależy na was.” 1P 5,7 Jak zadbać o siebie w relacji z nastolatkiem?
styczeń 14.01.26	Aleksandra Ziątek, Anna Sumiła	Jak zadbać o siebie, żeby się nie wypalić jako rodzic?
luty termin do uzgodnienia z gośćmi	Maria Turek, Aleksandra Lutoborska	Samookaleczenia i depresja maskowana uśmiechem (w ramach Światowego Dnia Walki z Depresją).
marzec 18.03.26	Ks. Kamil Falkowski	Czuwanie adwentowe: zagrożenia duchowe

kwiecień 22.04.25	Paweł Cichocki	Doradztwo zawodowe – jak pomóc nastolatkom poznać swoje mocne strony, zainteresowania i przygotować ich do wyboru zawodu?
maj 27.05.26	Sebastian Olejniczak	Profilaktyka przemocy rówieśniczej.
czerwiec 17.06.26	Anna Sumiła	Moje dziecko ma ADHD i co teraz?